

A FEHÉR KENDŐ

Ismeretlen szerző

A vonat lassan közeledett az állomás felé. Mindenki izgatottan várta, hogy hazaérkezessen.

Feltűnt nekem egy fiatalember, aki idegesen tekintett ki az ablakon. Miután szóba elegyedtem vele, feltárult előttem szomorú élettörténete.

Fiatalon szülei ellen lázadva megszökött otthonról. Nem bírta a szülői ház légkörét. Új barátaival mindent kipróbált, amitől otthon óvták, intették.

Hamarosan börtönben találta magát, ahol nagyon megbánta addigi életét.

Éppen ma szabadult. Nem volt hová mennie, ezért írt a szüleinek, hogy bocsássanak meg neki, és fogadják vissza a szülői házba. Azt is megírta, hogy megérti, ha nem tudnak neki megbocsátani. A délutáni vonattal fog érkezni.

Ha szülei készek visszafogadni, kössenek a kert égén lévő diófára egy fehér kendőt, amit ő a vonatról láthat, különben tovább utazik. Amikor a vonat a kanyarhoz közeledett, a fiún egyre nagyobb feszültség lett úrrá.

Arra kért, hogy nézzem meg, ott van-e a fán a megbocsátást jelentő kendő. A kanyarban feltűnt a vén diófa. Felkiáltottam a látványtól. A fa tele volt kendőkkel, söt lepedőkkel, nehogy a fiú tovább utazzon.

Forrás: www.keresztenydalok.hu